Árstíðirnar. Lag og texti: Margrét Ólaf
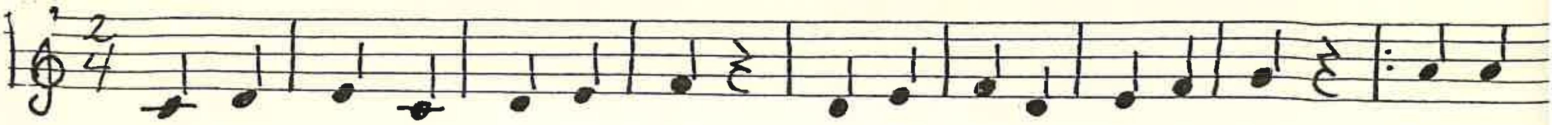
Vet-ur sum--ar vor og haust, veðrið mál-ar enda-laust. Ó--tal
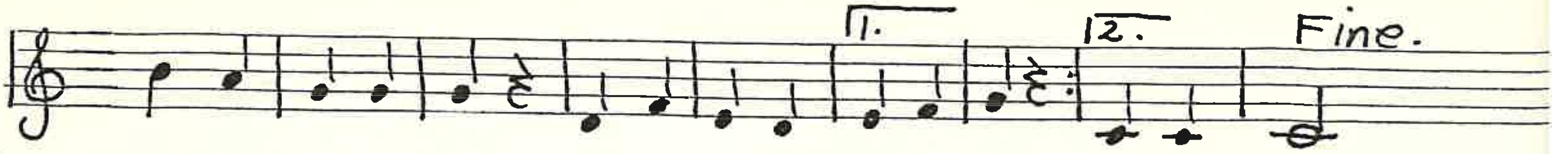
litum allir sjá árstíðirnar klæðast þá. klæðast þá.

Talkór: Fyrst kemur veturinn.
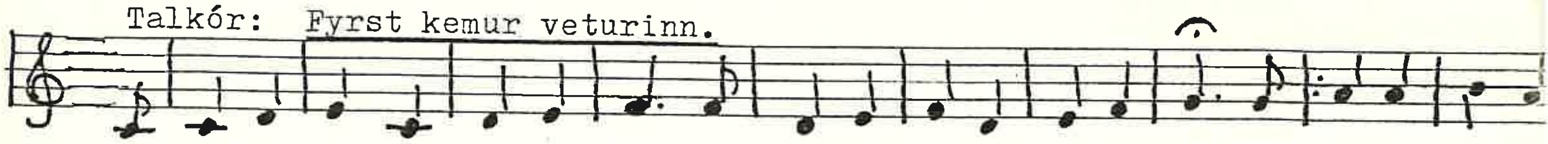
1. Er vindur fer um fjallaskörð, og fann-a-breiður þekja jörð,þá´málar veðrið

hvítt,hvítt,hvítt, þá mál--ar veðrið hvítt,hvítt,hvítt, þá hvítt.

Talkór: Svo kemur vorið.

2. Á vorin koma skúraský.
Þá skjóta´upp kolli grös á ný,
og veðrið málar gult og grænt,
já veðrið málar gult og grænt.
Þá málar veðrið gult og grænt,
það málar gult og grænt.

Talkór: Næst kemur sumarið.

3. Nú syngja fuglar, sólin skín,
og sumarblómin skarta fín,
og veðrið málar gult og rautt
og grænt og hvítt og fjólublátt.
Já, veðrið málar gult og rautt
og grænt og hvítt og blátt.

Talkór: Síðast kemur haustið.

4. Svo fer að hausta,falla blöð
og fara´í skólann börnin glöð,
og veðrið málar haustlitina
gult og rautt og svart og brún-
Já,veðrið málar haustlitina
gult og rautt og brúnt.

Da capo al fine.